ethiops respondemus quod sit niger. Si autem interrogamur quo se habet Sortes, dicimus quod sedet vel ambulat. Unde sit quod prius protulit id est praedicatur in quale vel in quo se habens quod respondetur ad interrogatum secundum propriam qualitatem vel quo. Notum est quod aliter sit se habentia.)

Contingit autem unumquodque eorum differre ab aliis quatuor, ut cum quinque sint, et unumquodque ab aliis quatuor differat, quater quinque fiunt viginti omnes differentiae.

Hec est pars incidentalis in qua Porphirius ostendit numerum omnium differentiarum quibus haec quinque universalia distant. Et primo premittit numerum causarum quae non possunt specialitate similium differentiarum inter se. Summa patet sicut cum quinque sint universalia et unumquodque eo quod comparatur secundum differentiam ad quatuor alia sequitur quod unumquodque contineat differentiam ad quadruplicem, et omnes differentiae erunt quater quinque quae sunt viginti in summa. Sed autem differentia tamen plures quia quatuor differentias singulis in quo non autem de illis quibus comparatur ad singula in speciali.)

Sed semper posterioribus enumeratis et secundis una quidem differentia superatis, propterea quod iam superata est, tertiis

autem superatis duabus, quartis vero tribus, quintis vero quatuor, decem fiunt omnes differentiae quatuor, tres, duae, una.)

Hic ostenditur quare non omnes differentiae quarum quodlibet universalium continet [illegible] quod primo facit, secundo autem declarat summam eius annectit inter se. Prima est sicut quod Porphirius in littera precedenti expressis ad denarium numerum incipit summulae. Spectato autem secundo [illegible] nam in eo quod comparat primum universale penes differentiam incipit a prima puta a genere et quia sunt alia quatuor tantum ad quae genus habet comparari, colligit quatuor differentias in praedictis quatuor differentiis. Deinde universali reducto posito comparat secundum ad alia quae tantum tria sunt et ergo tantum tres colligit differentias quas et hic quatuor primis faciunt septem. Iterum accedit ad tertium universale et ad differentiam et comparat ipsum ad residua et quia sunt tantum duo residua ideo tantum duas colligit differentias quae quatuor primis septem faciunt novem. Postremo ad penultimum accedens comparat ipsum ad ultimum quod quia unum est accipit unam differentiam quae addita primis novem constituit denarium numerum differentiarum. Nec curat secundum [illegible] ultimum demonstrare quia prius sunt sic ad singula comparatum et ultimum successive.)

Genus enim differt a differentia et specie et proprio et accidente: quatuor igitur sunt omnes differentiae. Differentia vero quomodo

differt a genere dictum est, cum quo differret genus ab ea dicebatur; relinquitur ergo quo differentia differat a specie

et proprio et accidente, et sunt tres. Rursus species quo quidem differt a differentia dictum est, cum quo differret a specie

differentia dicebatur; reliquum est ut quo species a proprio et accidente differat dicatur. Duae igitur et hae istae sunt

differentiae. Proprium autem quo differat ab accidente relinquitur. Nam quo a specie, differentia et genere differat, proprium

praedictum est in illorum ad ipsum differentiis. In ista summa habetur modus comparandi universalia quinque penes differentias earum generales. Et inter se ea quae dixit recapitulat.

Quatuor igitur sumptis generis ad alia differentiis, tribus vero differentiae, duabus autem speciei, una autem proprii ad

accidens, erunt omnes decem, quarum quatuor quas antea generis ad reliqua superius demonstravimus.)

Sed ostensa differentia prius quot sunt differentiae in speciali dicitur autem quod tertia secunda differentia quot universalia secundum quod dicitur et reliquum. Tertia differentia. Ubi hic Porphirius ostendit numerum differentiarum et non propriarum convenientiarum. Dicitur autem quod ideo quia eius dogmatizat qui per propriam naturam verum inquirit quam ille qui aliena. Sed differentiae sumuntur autem propriam naturam universalium convenientiae autem circa alienam ergo [illegible] et non [illegible] plus ex variis Porphirius quam in assignatione differentiarum proprium. Sed in assignationibus convenientiarum dicitur quae

Commune ergo differentiae et speciei est aequaliter participari; homine enim aequaliter participant particulares

homines et rationali differentia. Commune etiam est quod semper adsunt his quae participant eorum.)

Assignatis convenientiis et differentiis prius generis respectu aliorum universalium consequenter auctor attendit alia ad invicem comparare. Et primo comparat differentiam ad speciem, secundo ad proprium, tertio ad accidens. Secunda differentia vero et proprium, tertia differentia autem et accidens. Prima in duo. Nam primo comparat differentiam ad speciem penes convenientias, secundo penes differentias. Sed proprium autem differentia est prima.